

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 450 Lei la an

Redactor responsabil:
Protolereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Prot. D. Antal: Se termină Catedrala!
Dela Asociația „Frăția Ortodoxă Română”.
Ședințele Sfântului Sinod.
Pr. Fl. Mureșanu: Calea postului.

Proprietatea individuală și dușmanii ei.
Inițiative și înfăptuiri.
Cronică. — Aviz și comunicat oficial. — Concurs
pentru întregirea parohiei Bucium-Izbita.

Se termină Catedrala!

Iată o veste de mare bucurie, pe care de mult doriām să o vestim credincioșilor eparhiei noastre și tot odată și țării întregi.

De când a încetat lucrul la catedrală și schelele stăteau în jur și înlăuntru, ca niște străjeri macabri cari nu te lăsau să te apropii cu sufletul așa cum ai fi dorit, pe mulți i-a umplut de îngrijorare și de teamă, că celui dintâi an de nelucrare îi va urma și al doilea și al treilea, punându-o cu timpul în rândul clădirilor cari nu se mai termină nici odată și cari ne fac de rușine țara și 'n ochii noștri, dar mai cu seamă în al străinilor.

Îndeosebi pe noi ne dorea sufletul; mai mult pentru faptul că nu aveam un loc de închinat corespunzător și ni se înstrăinau credincioșii, strămtorați în zidurile unei biserici mici. Sfortărea făcută pentru zidirea unei noi biserici parohiale, realizată în mod atât de minunat și în termin de adevărat record, a fost de bun augur, ca să ducă la izbândă și sfortărea întreprinsă pentru continuarea lucrărilor de zidire a catedralei și încă de așa fel ca să se poată termina în mod provizoriu, cu mobilier complet și și cu o parte din pictură.

Truda pentru câștigarea mijloacelor bănești, și de astădată a fost pusă tot de inițiatorul și marele etitor P. Sf. Sa Episcopul nostru Nicolae Ivan. Întreagă vara și toamna anului trecut s'a zbatut să obțină dacă nu ajutor, cel puțin un împrumut, pe care apoi să-l rambursese statul în câțiva ani. Sprijin deosebit în aceasta chestiune a avut

din partea dnilor Dr. Ioan Pop, subsecretar de stat și Dr. Ioan Vască, rectorul Acad. de Teologie și deputat. Legea prin care s'a votat împrumutul de 4 milioane Lei a fost promulgată la 11 Noemvrie 1932, iar în luna Februarie a acestui an, s'au primit și banii dela Casa Națională de Economii din București și se află la Banca Națională ca numerar disponibil. Imediat s'au luat dispoziții pentru întocmirea proiectului de continuare al lucrărilor, însă în așa fel ca să se termine în mod provizoriu, ca să se poată face serviciu. Totodată s'a intrat în tratative cu trei pictori recunoscuți, pentru facerea iconostasului, pictarea lui, a cupolei principale și a păreților din altar.

În ziua de Vineri, 10 Martie c., s'a ținut o ședință a Consiliului Eparhial plenar, în care s'a hotărît în mod definitiv darea în întreprindere a lucrărilor de zidire și pictură, în cadrul mijloacelor bănești disponibile. Lucrările de zidire s'au dat tot vechei anteprize ing. Tiberiu Eremia, tâmplărie și aranjament intern au rămas în regie proprie, iconostasul arhitectura și pictura (numai partea de jos, până la icoanele praznicelor) s'a acordat dlui Gheorghe Russu, pictor în München, pictarea murală „al fresco“ a cupolei principale dlui profesor A. Demian, pictor în Cluj, iar cea din altar, tot „al fresco“, dlui profesor Catul Bogdan, pictor în Cluj. Toate contractele s'au încheiat cu obligația ca întreagă lucrarea să fie terminată până mai târziu la jumătatea lunii Octomvrie a. c. Din partea de zidărie

rămâne neexecutat învelișul de piatră, zidurile paralele din interior se vor face în mod definitiv din cărămidă, conform proiectului original. În părțile de deasupra expuse intemperiei, betonul armat va fi acoperit cu tinichea, încât, cum pereții de piatră sunt ridicați până la strașină, cupola (în afară pe bază) turlele și fațada sunt terminate deja definitiv, catedrala nu va avea decât în puține părți aspectul terminării provizorii. Singur interiorul va da în parte aspect de neterminat, ceea ce va servi ca stimulent de danii și sprijin pentru continuarea lucrărilor de împodobire, care și 'n cazul terminării definitive a zidurilor, cerea timp de câțiva ani, căci pictorii trebuind să facă lucrări personal-originale, nu le puteau executa decât în două sau trei veri.

Noi ne bucurăm și de atâta și alături de noi întreagă lumea ortodoxă și românească din Cluj. Rugăciunile ce se vor rosti în această Catedrală, dela toamnă încolo, vor face să îndemne inimile celor ce dețin mijloacele bănești să acorde noi ajutoare, ca rând pe rând să se termine și ce va rămânea neterminat. Paralel, aceste rugăciuni vor aduce și vremuri mai bune peste țara noastră, ca ajutoarele să se poată da mai ușor. Bunul Dumnezeu ne-a ajutat până acum, ne va ajuta și de aici înainte.

Prot. D. Antal.

Dela Asociația „Frăția Ort. Română“

După praznicul dela Cluj.

— F. O. R.-ul la muncă. —

Strălucita manifestație din ziua de 5 Martie, a lăsat în conștiința tuturor impresia unei mari biruințe morale. Ea a dovedit tuturor două lucruri: puterea credinței ortodoxe și capacitatea Bisericii ardelenice de a-i da o nouă strălucire în viața noastră națională.

Cei cari vor fi întâmpinați cu scepticism această adunare, se vor fi convins după desfășurarea ei impresionantă, că credința religioasă este o realitate sufletească în Ardeal, ce încălzește deopotrivă atât masele populare, cât și clasa intelectuală. Marea surpriză pentru necunoscători a fost de sigur aceasta: devotamentul cărturarilor noștri pentru altarele străbune.

Dacă ei au venit la Cluj în număr atât de impunător, n'au făcut-o numai de dragul unei tradiții, ci și mânați de o profundă necesitate launtrică, ce-și caută refugiul la izvoarele sfinte ale credinței, după cumplita pustiire morală din domeniul vieții noastre politice. Iată, lecția elocventă pe care laicii noștri o servesc intelectualității românești de pretutindeni. O vor înțelege? Aici este problema. Ea cere timp și pregătire de fiecare zi. Această importantă operă de pedagogie religioasă, intră în sfera preocupărilor esențiale ce și le-a impus *For-ul* dela Cluj.

Nu este suficient să fim ortodocși de suprafață. Avem nevoie de o ortodoxie conștientă, activă, dinamică. Ea se capătă prin *cunoașterea și trăirea* marilor adevăruri divine, ce stau la temelia vieții noastre religioase.

For-ul își propune să lupte pentru găsirea și selecționarea mijloacelor, corespunzătoare înlăptuirii acestor adânci deziderate sufletești. El își dă seama însă, că trebuie să procedeze cu tact și prudență, potrivit unui plan de muncă întocmit cu toată grija. Este cel dintâi act, la care se lucrează acum. De îndată ce secțiunile eparhiale vor fi constituite, se va putea trece la aplicarea practică a frumoaselor obiective schițate în Statute.

Comitetul de direcție, conștient de răspunderile ce le are, nu se îndoiește, că entuziasmul ce a stăpânit pe toți în adunarea dela Cluj, îi va încălzi și în activitatea de mâine, ca astfel strâns uniți și în deplină înțelegere, să pășim pe drumul marilor *realizări spirituale*, din cari să răsară prefacerea sufletească a Țării noastre.

Dar tot atât de necesar este, să nu pierdem o clipă din vedere, că eforturile ce le facem vor avea urmări fericite abia atunci, când totul se va desfășura în *spiritul păcii*, înlăturând tot ce nu poate despărți, dar îmbrățișând cu bucurie tot ce ne poate *înfrăți* sub drapelul aceleiași credințe mântuitoare.

Căci numai când taina *solidarizării ortodoxe* va fi o realitate în viața noastră publică, schimbându-i în virtuți solide păcatele grele de astăzi, putem spune că biruința e definitivă.

În nădejdea ei, să pornim încrezători la muncă și la sacrificii.

Conferințele F. O. R.-ului.

Duminecă, 19 Martie c. s'a continuat ciclul de conferințe organizat de Frăția Ortodoxă Română. Dl prof. univ. *Dr. Valer Moldovan*, a vorbit cu competența-i cunoscută despre „*Principiile fundamentale ale organizației bisericești din zilele noastre*“.

Conferința s'a ținut la Universitate în sala V. Pârvan, la ora 11^{1/2}, având un select auditoriu.

Principiile pe cari se bazează legea de unificare a bisericii noastre își au temelul în sftetele canoane, în duhul Evangheliei și în constituția țării. Ca normă principală s'a luat „*Statutul organic*“ din 1868, opera neperitoare a marelui mitropolit Andrei Șaguna, ținându-se seamă de progresele realizate de biserica ardeleană cât timp s'a condus de acest statut.

Statutul organic e întemeiat în primul rând pe principiul autonomiei bisericii. Biserica ca să-și poată îndeplini misiunea sa, în mod nestânjenit, trebuia să fie autonomă. Statul la rândul său trebuie să-i dea sprijin material, ca principalul factor de morală și ordine ce este biserica. Legea din 1925 acordă bisericii ortodoxe române dreptul de a-și reglementa, conduce și administra prin organele sale proprii toate treburile. Statul și-a rezervat numai dreptul de supraveghere.

Conferențiarul combate afirmația că Statutul organic șagunian e bazat pe principii protestante. În general evul mediu n'a cunoscut decât „unitatea între stat și biserică“, deci adoptată de Luther cât și de ceilalți reformatori bisericești.

Însași hotărîrea marei adunări din 15 Mai 1848, care pretinde pentru bisericele românești de ambele confesiuni egalitate de drepturi cu celelalte biserici, plus reînființarea mitropoliilor și dreptul de liberă alegere a episcopului, spulberă astfel de afirmații. Tot astfel congresul național din 1863—1864 cere pentru cele două biserici dreptul de a-și administra și conduce afacerile culturale și fundamentale.

Constituționalismul a fost o cerință a vremii, de aceea Șaguna a combătut din toate puterile orice absolutism. El a adoptat *sistemul reprezentativ, principiul colectivității* și ideea priorității între superioritatea națională și monarhică. Biserica ortodoxă

română este ierarhică, iar ierarhia ei e de origine apostolică. Toate chestiunile de natură pur dogmatică au fost rezervate exclusiv ierarhiei, credincioșii având să-și spună cuvântul numai în cele administrative. Dacă aceste principii n'ar fi fost canonice, Șaguna nu le-ar fi adoptat, pentru că el n'a fost numai un mare mitropolit, ci și un tot atât de mare canonist.

În continuare combate acuzele de reacționarism aduse lui Șaguna.

Un mare merit democratic al Statutului șagunian e că prin el s'a aplicat mai întâi sufragiul universal.

Conferențiarul a fost viu aplaudat pentru frumoasa și interesanta conferință ce a ținut.

Duminecă, 26 Martie c., la ora 11^{1/2}, în sala V. Pârvan a Universității va conferența P. C. Sa *Dr. Sebastian Stanca*, consilier eparhial, vorbind despre: „*Valoarea religioasă, culturală și economică a organizației bisericești de azi*“.

Ședințele Sf. Sinod.

Sesiunea prorogată a Sf. Sinod s'a continuat Joi, 16 Martie c. Ședința a fost prezidată de Î. P. Sf. Sa Patriarhul *Miron* și a avut un caracter intim.

În ședința a 2-a de Vineri, s'a hotărît ca aniversarea a 15 ani dela alipirea Basarabiei să fie sărbătorite în toate bisericile din țară.

Sinodul a luat în discuție pentru a stabili până unde poate merge competența comisiei canonic-juridică, în competența căreia cade judecarea cazului eparhiei R.-Vâlcea.

P. Sf. Sa Episcopul *Grigore* al Aradului a cetit raportul său referitor la alegerile eparhiale din eparhiile Ungro-Vlahiei, Buzăului, R.-Vâlcea și Constanța.

Arh. *Tit. Simezea*, a cetit raportul cu privire la alegerile eparhiilor Sibiu, Cluj, Caransebeș și Arad.

În ședința de Sâmbătă a prezidat Î. P. Sf. Sa Patriarh *Miron*.

S'a dat în studiul comisiei afacerilor externe de pe lângă Sf. Sinod, convenția bisericească cu Iugoslavia.

S'a hotărît ca apelurile și recursurile făcute de eparhii, să fie scutite de taxă de apel.

S'a aprobat apoi, o colectă în întreg Ardealul, pentru înălțarea unei biserici ortodoxe la Blaj.

În urmă au continuat discuțiile asupra anulării unor alegeri eparhiale.

Pentru ca să fie o unitate de hotăriri între guvern și Sf. Sinod, acesta din urmă a rugat pe dl ministru al cultelor să participe la această discuție. Dl Gusti a sosit la ora 12.

Principial, s'a admis că sânt alegeri viabile și că trebuie aplicate unele sancțiuni, discuția continuând pe tema competenței anulării acestor alegeri.

Sedința a 4-a s'a ținut Luni la ora 10, la biserica Antim, sub prezidenția Î. P. Sf. S. Patriarh Miron.

Sf. Sinod a aprobat convenția încheiată cu Iugoslavia, privitoare la rezolvirea intereselor spirituale ale românilor din Banatul sârbesc și cele ale iugoslavilor din Banatul românesc.

S'a fixat ziua de 21 Mai (Sf. Constantin și Elena) pentru reînhumarea osemintelor voevodului Constantin Brâncoveanu, cu care prilej se vor face mari serbări religioase.

Luându-se în discuție situația consilierilor referenți, s'a decis că aceștia nu mai pot ocupa și alte funcțiuni decât cea de consilier. Acestora li s'a fixat un salariu potrivit situației ce dețin cum și gradației de vechime. Vor putea ocupa și un post de preot onorific, având dreptul doar la locuință.

S'a rezolvat chestiunile privitoare la bisericile eterodoxe din România.

Sf. Sinod a hotărât prorogarea sesiunii pentru o dată ce se va stabili în urmă.

Calea postului.*)

Viața este o continuă luptă a duhului împotriva cărnii; a rațiunii împotriva patimilor; a credinței, împotriva simțualului; pe scurt, a omului duhovnicesc, dinăuntru, împotriva omului trupesc dinafară. De aceea Sfântul Apostol Pavel ni-l înfățișează pe creștin ca pe un soldat, ce trebuie să fie vecinic gata de luptă și care spre a-și asigura biruința asupra dușmanului, trebuie să fie înarmat cu pavăza credinței; platoșa dreptății, și coiful nădejzii. Trebuie să se îm-

brace cu toate armele spirituale, ca să poată ține piept împotriva uneltirilor diavolului (Efeseni 6, 11), care atâță focul tuturor patimilor cărnii, pentru ca în fumul lor să poată doborî sufletul.

Noi avem de susținut un război greu și primejdios. Oceanul ispitelor și patimilor ne asaltează, ne izbesc șubreda noastră ființă, se năpustesc asupra noastră, ca niște furioase valuri.

Cine ar putea rezista, dacă nu ne-ar veni ajutorul de sus, dela Părintele harurilor — și haruri de apărare, luptătoare și de rezistență, ne dă.

Lumea tentațiilor ne asaltează — noi trebuie să luptăm, — puterile noastre sunt prea slabe spre a birui și atunci ne vine ajutorul de sus — harurile — cari sunt mijloace pentru respingerea dușmanului și imunizarea împotriva atacurilor lui.

Dar frontul susținut de noi, aproape întotdeauna este rupt — aproape întotdeauna tradăm cerul, care este aliatul nostru în luptă — fiindcă nu lupta o dorim, ci odihna, comoditatea — aceasta o căutăm.

Deși Iisus ne spune — eu nu cunosc viața moartă de acțiuni, de lupte — nimic nu e mai contrar duhului meu decât lăncezeala, trândăvia. Împărăția cerurilor nu poate fi cucerită decât prin putere. Pentru aceasta a venit drept conducător al nostru, în lupta vieții — nu să ne aducă pacea ci solia, lupta — (Mat. 10, 34) — odihna este pentru cer, iar pentru pământ este lupta.

Spre a câștiga însă biruința, trebuie să slăbim dușmanul. Căci a-l cruța, a-l trata cu blândețe, ar însemna să te pierzi pe tine. Or, care este inamicul nostru, cel mai dârz, împotriva căruia are a lupta harul, spiritul, cerul cu lumea lui de sublim? Să-l recunoaștem, în fața lui Dumnezeu, fără să ne amăgim: *este carnea noastră*. Este acest trup purtător de păcat, care nu se poate ridica decât până la poftă și doriri ucigătoare de suflet — această carne, sclavă a desmierdărilor, — această carne, vecinic împotriva harului. Acesta este dușmanul cel mai de temut: „Ci fiecare este ispitit, când este tras și momit, de însaș pofta sa. După aceea, pofta, când a zămislit, naște păcat, iar păcatul odată săvârșit, aduce moartea”. (Iacob 1, 14—15); dușmanul, cu atât mai primejdios, cu cât ne este cel mai

*) Izvoare: 1. Sf. Ioan Hrisostom. 2. Bourdaloue.

intim, făcând parte din noi înșine; cu atât mai redutabil, cu cât îl iubim; cu atât mai invincibil, cu cât ne atacă flatându-ne. Pe acest dușman, zice Sfântul Ioan Hrisostom, trebuie să-l supunem. Prin ce mijloace? Prin mortificare, prin asceză — *prin post*.

Creștinul, care nu recurge, cel puțin, din vreme în vreme, la această mortificare evanghelică — ci își nutrește carnea sa cu desfătări, o alimentează cu plăceri, procurându-i toate comoditățile posibile — acela zăgăzuește cea dintâi acțiune harică, necesară mântuirii — anihilarea concupiscentei, prin înfrânarea cărnii.

Calea pe care alunecăm noi creștinii de azi, pare a fi tocmai contrarul. În loc de a ne slăbi dușmanul, îl întărim; în loc de a ajuta harul împotriva ispitei, ajutăm ispita, împotriva harului; triumful cărnii împotriva spiritului.

Deși idealul vieții creștinești este sfințirea vieții de aici iar dincolo dobândirea mântuirii — în sensul de vecinică fericire — noi creștinii prin botez, prea adeseori, uităm că la idealul sfințirii vieții, numai aceia au ajuns, cari au știut să câștige biruința asupra trupului.

Divinul Pavel, nu a zăbovit nici odată întru a-și instruni puternic trupul, spre a-l târi biruit — ca astfel, sufletul să-l poată oferi întreg și numai lui Iisus, căruia spre a-i fi credincios devotat, trebuie să-ți crucifici carnea, să fii mort pentru pasiunile și doririle trupești. „Iar cei ce sânt ai lui Hristos Iisus, au răstignit carnea împreună cu patimile și poftetele“. (Galateni 5, 24).

Or, lumea creștinismului de azi, câtă oroare dovedește, față de această virtute sfințitoare, a ascezei creștinești, a vieții sobre, orânduită de Biserică prin instituția postului.

Biserica, prin înțelepciunea duhului ce asistă mântuitoarele sale oblăduiri, a înțeles și neputințosenia ființei noastre și mijloacele eficiente descătușării. Bazată pe însuș exemplul Mântuitorului, a instituit vremea posturilor, a căror rigurositate — dacă suntem călăuziți de o sinceră nizuință de a birui carnea cu ispitele ei — nu numai că ne apare prea aspră, ci dimpotrivă, chiar puțin suficientă spre a reprima neînfrânarea și a stinge focul patimilor — scop ce-l vizează Biserica, prin post.

Însă omul de azi, ajuns la ranguri onorabile, nu vrea să mai știe de post. Pe cât e de sus, pe atât devine de fecund în motivări ce l-ar dispensa de a se conforma poruncii Bisericii: că i-s slăbite puterile; că sănătatea nu-i permite etc.

Pe măsură ce a devenit mai bogat, având abundență în toate și bucurându-se de toate comoditățile, se socotește mai dispensat de a posti.

În rezumat, acel ce are mai multă nevoie de post — omul lumii acesteia — se degajează mai cu sârguință de el — trimițându-l în mănăstire — unde, poate, nici nu există nevoie de atâta post, fiindcă alte exerciții duhovnicești îi imunizează împotriva atâtor tentații — împotriva cărora, mondenul, are drept cea mai eficace armă — postul.

Mai ales viața de desmăț, de anarhie și haos, a vremii noastre, lipsită de un ideal care să polarizeze și ierarhizeze valorile și energiile umane — are nevoie de o disciplină — care să ne elibereze de sub tirania idolului „materie“, să ne ridice din contingentele țării, în lumea supremației spirituale. Duhul trebuie să triumfe asupra materiei. Or, postul este disciplina pământului din noi și un adaus la suveranitatea spirituală. Postul este prima inițiere în sobrietatea vieții creștinești, arătată de însuș Dumnezeu căruia i-ne închinăm — este calea ce ne duce la învierea duhului, din mormântul țării trupești.

Sub scutul disciplinei Bisericii, în această vreme a postului mare, să pășim pe calea cumpătării și înfrânării creștinești — pentru ca odată cu sărbătorirea Invierii să putem trăi și sentimentul propriei noastre reînvieri duhovnicești.

Pr. Fl. Mureșanu.

Misiune religioasă în Zlatna. Din laudabila inițiativă a preotului Gh. Popescu, în zilele de 25 și 26 Martie c., la biserica din Zlatna se organizează o misiune religioasă, care va fi condusă de P. O. prot. D. Antal, rev. eparhial ajutat d. C. Sa diaconul Dr. Orest Bucevschi, prof. la Acad. Teologică și preotii Gh. Popescu și P. Paul din Vultur. Duminecă după masă la ora 4 C. Sa diacon Dr. O. Bucevschi va ținea o conferință religioasă.

Proprietatea individuală și dușmanii ei.

Prima conferință în cadrul cercului de studii religioase a Societății „Credința ortodoxă” din anul acesta a fost conferința dlui Dr. Ioan Pașca, prof. la Acad. teol., vorbind despre „proprietatea individuală și dușmanii ei”.

Proprietatea individuală are foarte mulți apărători, însă destul de însemnat e și numărul celor protivnici ei. Pe lângă mulți teoreticieni, între protivnicii proprietății individuale sunt socialiștii cari o combat prin mijloace legale neviolente, sunt însă și bolșevicii cari prin orice mijloace și mai ales violente, luptă pentru distrugerea proprietății și pentru comunizarea tuturor bunurilor de producție. Cauzele mizeriei din lume sunt abuzurile unora și nici decum proprietatea în sine cum susțin dușmanii ei și de aceea nu au lipsit nici apărătorii ei.

Fără privire la revelațiune, numai pe bază strict logică și rațională, conferențiarul caută să rezolve întrebarea: „E o necesitate indispensabilă firii omului proprietatea individuală sau dimpotrivă e ceva de care se poate lipsi, dacă nu cumva e chiar împotriva moralității și a echității?”

Răspunsul este că proprietatea individuală e indispensabilă, fiindcă ea nu e creație omenească ci e concrescută cu firea omului, e proprie firii omenești. Individul este proprietarul exclusiv al forțelor sale fizice și psihice, prin urmare și al roadelor rezultate în urma muncii prestate de forțele sale și logic e să dispună de ele. Aceasta e și un stimul la muncă fără de care n'ar fi produs și viața omenească ar deveni imposibilă.

Felul diferit al oamenilor (unii adunători, alții risipitori etc.) încă reclamă dreptul de proprietate individuală. Aportul adus de muncitori e diferit și nu s'ar găsi criterii echitabile pentru întrebuițarea bunurilor comune spre folosul indivizilor. Proprietatea individuală e o cheazășia a oricărei civilizațiuni. Chiar în starea nomadă omul era proprietar — dacă nu mai mult prin locul ce-l ocupa, — proprietate care s'a dezvoltat paralel cu înaintarea stării de civilizație. Dușmanii proprietății individuale susțin desființarea ei ca un factor al mi-

zeriei unei părți dintre oameni, ca ceva împotriva cerințelor vremii (cum au fost desființate sclăvia, feudalismul etc.) Cauza adevărată a mizeriei și de aci a luptei înverșunate împotriva proprietății individuale este dependența într'o măsură extraordinară a celor lipsiți de cei cari în mod abuziv s'au îmbogățit peste măsură. Abuzurile au fost facilitate de doctrina greșită a libertății absolute de proprietate.

Statul sau societatea trebuie să puie capăt abuzurilor, normând dreptul de a dispune asupra lucrurilor proprii. Proprietatea individuală e indispensabilă firii omenești, însă omul e dator ca din bunurile sale să jertfească și pentru cei lipsiți, cu atât mai mult din prisosul său.

Se cere reglementarea schimburilor de mărfuri (nu în baza principiului cererii și ofertei), precum și a contractelor de muncă.

Salariul just trebuie să cuprindă pe lângă răsplata aportului și despăgubirea sau amortizarea capitalului cheltuit pentru pregătirea profesională. La stabilirea salariului just mai trebuie să se aibă în vedere zilele de repaos, vacanțele și timpul de invaliditate și bătrânețe. Normele buneii rândueli economice ar fi realizabile, când fiecare om ar privi pe deaproapele la fel ca și pe sine. Aplicarea strictă a celor zece porunci ar aduce fericirea și îndestulirea pentru toate clasele sociale. Nu proprietatea individuală e cauza răului, ci descreștinarea păturilor sociale și conduita după principii economice false, ca d. e. cel al libertății absolute în ceea ce privește dreptul de proprietate. Nici sub stăpânirea celor mai creștine principii nu e posibilă egalitatea ideală, fiindcă nu este egalitatea puterilor productive etc.

Ideal ar fi formarea unei clase mijlocii numeroase, cu situație mulțumitoare, pentru înlăturarea dușmăniei de clase și asigurarea liniștei statului.

Cel mai solid fundament pentru binele poporului este inviolabilitatea proprietății individuale, însă în deplină armonie cu binele deaproapelui. Aceasta este ordinea morală ce trebuie să guverneze în toate amănuntele sale viața economică, — încheie conferențiarul, fiind răsplătit cu vii aplauze.

Vineri în 24 I. c., va conferenția dl prof. Dr. O. Bucevschi, despre „Ecumenicitate”.

Inițiative și înfăptuiri.

În timpurile acestea grele în care primejdii de tot felul pândesc țara noastră, când se vorbește mult despre anarhism, comunism, sau criză morală și financiară, cari nicicum nu pot lucra la ridicarea și consolidarea națiunii noastre, în mod imperios trebuie să se dea o considerație și atențiune deosebită mișcărilor și asociațiilor cari lucră încă, în ogorul propășirii și progresului țării noastre. În acest loc onorabil și de cinste e așezată și Reuniunea Femeilor ort. Rom. „Altarul“ din Sighet și de aici lucrează pentru binele obștesc într'un fel cum numai cinste îi poate face. Astfel la 11 Februarie a. c. un comitet al acestei reuniuni compus din: dna Loct. Col. Manoliu, prezidentă, dna jud. Mărgineanu, viceprezidentă, dna Col. Popescu, casieră, dna Loct. Podeleanu, secretară și dnele: Motaș, Prot. Munteanu, Col. Mociuschi, Farm. Resh, Col. Brusescu, Maior Bocoanu, Prof. Patachi, Pascaru, căp. Popescu, căp. Stamadiadi, Covaci, căp. Belega, căp. Irimescu și Locot. Butuc, au aranjat un frumos bal, în saloanele Prefecturii, cu scopul de a ajuta la construcția bisericii din loc.

Prin interesul și dărnicia doamnelor din comitet s'a putut alcătui o tombolă cu multe, variate și prețioase lucruri, licitații frumoase și un bufet menit să satisfacă orice gust. Încă și o parte din dne catolice și chiar evreii s'au purtat destul de frumos, ajutând cu fapta, ori cu prezența. E cel mai reușit bal al Sighetului, după cum se exprimă o foaie din localitate. S'a realizat un câștig de 34.000 Lei — în timpurile acestea atât de critice, lucru ce este destul de însemnat și important căci cu greu se pot înfăptui. Dar importanța covârșitoare ce trebuie s'o deducem din acest fapt, este că ortodoxia noastră se afirmă în Maramurăș și că prin aceasta câștigăm și din punct de vedere național. În capitala vechilor Voevozi, în acest oraș de frontieră, unde minoritarii sunt așa de numeroși, unde sectarismul național și chiar religios și atâtea idei și mișcări subversive crezului nostru, se mențin încă. Reuniunea Fem. Ort. Rom., nu este o asociație numai cu scopuri filantropice, ci mai mult una ce stă alături de cei ce au chemarea să fie „Veghe“ aici la graniță,

pe locurile lăsate nouă moștenire din străbuni.

Suflete curate ce trebuiesc prețuite!

„Biserica este în sufletul omului“ a zis Creangă și tot acolo este și națiunea. Aceste două semințe au încolțit în sufletele acestea multe ce urmăresc binele, au crescut chiar și acum dau roade.

Li se cuvin multe laude și nu uităm ce a zis Carmen Silva că „viitorul țării îl țese femeia“.

CRONICA

Predici în bisericile din Cluj. În Dumineca din 2 Aprilie a. c. în biserica Sf. Nicolae va predica Pr. Ioan Goron, spiritualul Academiei teol.; în biserica Pogorirea Duhului Sf. va predica Pr. Ioan Mitariu, prof.

Societatea ortodoxă a Femeilor Române filiala Cluj, își ține adunarea generală în ziua de Duminecă 2 Aprilie a. c., la ora 12, în sala cea mică a Primăriei.

Convocare. Membrii comitetului Asociației clerului din eparhia noastră sunt convocați la ședință pe Marți în 28 Martie la ora 4 d. m., în Cluj, în biroul subsemnatului.

Dr. Seb. Stanca, preș.

Predici la Vecernii. Din inițiativa dlui Dr. Andrei Buzdug, prof. la Acad. teol. ort. din Cluj, în biserica Sf. Nicolae din loc, în fiecare Sâmbătă seara sau Duminecă la vecernie va predica un teolog din an. IV. Până acum au predicat: la Dumineca I dl Gavril Relea despre „Deșertăciunea bunurilor lumești“; la Dumineca II dl Corneliu Gog despre „Pocăință“; la Dumineca III dl Vasile Leana despre „Puterea sfintei cruci“. Pentru Sâmbătă 25 Martie anunțăm predica dlui Gheorghe Narița, iar Duminecă la vecernie va predica dl Ioan Romba despre „Rugăciune și Post“. Pe noi ne bucură acest început de aruncare a seminței celei bune în ogorul Domnului. Dorim tinerilor începători ca mâine propovăduitori activi ci evangheliei, spor și râvnă în lucrurile Domnului.

Soși din monahism. Sf. Episcopie a Râmnicului Noului Severin, ne aduce la cunoștință că ieromonahul Corneliu Georgescu și monahul Melchisedec Rotaru, care au fă-

cut parte din personalul Sf. Mănăstiri Tismana din jud. Gorj, și-au părăsit totuși Mănăstirea fără învoire, — sunt scoși din monahism pentru abateri grave.

BIBLIOGRAFIE

„Statul în fața sectelor“ de *Dr. Grigorie Gh. Comșa*, Episcopul Aradului. Biblioteca creștinului ortodox. Prețul 3 Lei. În broșura prezentă P. Sf. autor, pe baza unor dovezi noi din viața sectelor, atrage din nou atențiunea autorităților de Stat asupra primejdiei sectare, care subminează existența Statului, și totodată face câteva propuneri foarte nimerite în privința măsurilor, pe cari Statul, ieșind din indiferentismul de până acum, ar trebui să le ia fără amânare împotriva infractorilor.

Se poate comanda dela Librăria diecesană din Arad, precum și dela alte librării din țară.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 1259—1933.

A V I Z

Aducem la cunoștința preoțimei noastre că a apărut în tipar „Curs de catehetică sau Metoda Religiei“ de prof. Dr. Petru Barbu, cu îndrumări practice pentru preoții cateheți ai școalelor populare.

O recomandăm preoților noștri ca să și-o comande în vederea orientării lor asupra instrucției religioase. Se poate comanda la Librăria noastră din Cluj sau la Librăria Diecesană din Caransebeș, unde a apărut. Prețul 60 Lei.

Cluj, la 1 Martie 1933.

Consiliul eparhial.

Nr. 1518/1933.

Comunicat oficial.

Sf. Sinod a adus în ședința sa dela 20 Februarie a. c., următoarea hotărîre:

1. Preoții să prevină din vreme pe enoriași atrăgându-le atenția că, în caz când cineva dintre ei ar cădea în cursa cenușarilor, Biserica le va refuza orice asistență

religioasă fie la înmormântare, fie la pomelirile pentru morți după înmormântare.

2. Înainte de oficierea prohodului unui mort, preotul respectiv să aibă grijă să se informeze pe lângă familia mortului la care cimitir se va înmormânta cel decedat.

3. Celor ce totuși au fost incinerati sau se vor incinera, să li se refuze orice serviciu religios, atât la moarte, cât și după moarte, refuzându-li-se chiar înscrierea numelor în pomelnicul bisericii.

Cluj, la 6 Martie 1933.

Consiliul eparhial.

Nr. 73—1933.

(8) 1—3

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroh din parohia de cl. III-a *Bucium-Izbita*, protopopiatul Abrudului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Venitele stolare obicinuite.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile provăzute cu documentele necesare, în termenul legal, oficiului nostru protopopesc și cu prealabila noastră încuviințare, se pot prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor avea să prezinte și un act de învoire dela P. Sf. nostru Episcop. Abrud, la 20 Februarie 1933.

Oficiul protopopesc ort. rom. al tractului Abrud, în conțelegere cu Consiliul parohial.

Petru Popovici, protopop.

Dacă doriți să aveți REVERENZI FRUMOASE, croite și confecționate ireproșabil și cu preț convenabil, — comandați-le la

**croitoria românească
Ioan Mititean, Bistrița**

Str. Brükenthal nr. 23 (lângă Hotel Frietsch),
diplomat al școalei de
croitorie din București.

Confecționează și odăjdii și prapori
cu prețuri convenabile.

(7) 1—3